

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
lov@ft.dk

Karina Adsbøl
karina.adsbol@ft.dk

Beskæftigelsesministeriet

Ved Stranden 8

1061 København K

T +45 72 20 50 00

E bm@bm.dk

www.bm.dk

30. januar 2019

CVR 10172748

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 27. november 2018 stillet følgende spørgsmål nr. 137 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 137:

”Ministeren bedes kommentere artikel i Avisen.dk den 24. november 2018: Styrelse tager erstatning fra Jørgen 23 år efter ulykke”, jf. https://www.avisen.dk/tog-joergens-erstatning-24-aar-efter-ulykke-chauffoe_526223.aspx og herunder redegøre for, hvornår en styrelse kan omgøre en sag, samt hvilke forældelsesfrister der er. Ministeren bedes desuden redegøre for, hvornår der forventes at ske lovgivning på arbejdsskadesområdet, herunder redegøre for de urimelige lange sagsbehandlingstider i arbejdsskadesystemet?”

J.nr. 20185200573

Svar:

Som beskæftigelsesminister er det vigtigt for mig, at personer, der kommer til skade, mens de er på arbejde, hurtigst muligt får en korrekt afgørelse i deres arbejdsskadesag, samt den erstatning de er berettiget til. Det må der ikke herske tvivl om.

Det er et afgørende retsprincip, at begge parter i en arbejdsskadesag – både tilskadekomne og forsikringsselskabet – har lige ret til og mulighed for, at påklage en afgørelse i en arbejdsskadesag, hvis de er uenige i afgørelsen.

Jeg har som minister ikke mulighed for, at gå ind i den konkrete arbejdsskadesag, der henvises til i artiklen fra [avisen.dk](https://www.avisen.dk) eller vurdere de afgørelser, der er truffet i sagen.

For at besvare spørgsmålet vedrørende genoptagelse af arbejdsskadesager har jeg indhentet en udtalelse fra Arbejdstilsynet, der oplyser følgende:

”Arbejdsskadesikringsordningen hviler på et forsikringsprincip om, at der skal være dokumenteret årsagssammenhæng mellem det, man har været udsat for på sit arbejde og den skade, man har fået. Det er Arbejdsmarkedets Erhvervsforsikrings (AES) og Ankestyrelsens opgave som uvildige institutioner at træffe korrekte afgørelser efter loven. Det betyder, at AES og Ankestyrelsen, hvis sagen ankes, i hver sag skal tage stilling til, om de helbreds- og erhvervsmæssige følger, som den tilskadekomne har, er udløst af ulykken på arbejdet.

Ankestyrelsen har oplyst, at retssikkerhedslovens § 57 giver mulighed for, at Ankestyrelsen genoptager en tidligere afgjort sag. Dette kan ske efter anmodning eller på Ankestyrelsens eget initiativ.

Ankestyrelsens adgang til at genoptage en sag, som Ankestyrelsen tidligere har afgjort, reguleres af den forvaltningsretlige grundsætning om genoptagelse på ulovbestemt grundlag. Efter denne grundsætning skal Ankestyrelsen genoptage en sag, dvs. se på sagen igen, hvis:

- der kommer nye oplysninger af så væsentlig betydning, at der er en vis sandsynlighed for, at sagen ville have fået et andet resultat, hvis myndigheden havde haft oplysningerne i forbindelse med den oprindelige afgørelse, eller
- der sker en væsentlig ændring med tilbagevirkende kraft af de retlige forhold, som den oprindelige afgørelse blev afgjort efter, eller
- myndigheden i forbindelse med en tidligere afgørelse har begået væsentlige sagsbehandlingsfejl.

Genoptagelsen kan resultere i, at Ankestyrelsen fastholder, ophæver eller tilbagekalder den tidligere afgørelse. Dette afhænger af en konkret vurdering af de nye oplysninger, ændringen af de retlige forhold eller karakteren af sagsbehandlingsfejlen. Hvis Ankestyrelsen ophæver eller tilbagekalder afgørelsen, træffer Ankestyrelsen en ny afgørelse.

Hvis der er grundlag for at genoptage en sag efter ulovbestemte regler, gælder der på arbejdsskadeområdet særlige regler om forældelse. Det betyder, at der gælder en 30-årig forældelsesfrist for krav efter en ulykke. For krav efter en erhvervssygdom gælder der ingen forældelsesfrist. Myndighederne kan derfor rette op på en tidligere forkert afgørelse efter mange år.”

Jeg henholder mig til Arbejdstilsynets oplysninger, og jeg har noteret mig, at der skal væsentlige forhold til for, at Ankestyrelsen genoptager tidligere afgjorte sager.

Jeg har også gjort det klart for AES, at de nuværende sagsbehandlingstider i AES er alt for høje. Jeg har en klar forventning om, at AES nedbringer sagsbehandlingstiden. Det går den rigtige vej, og AES har afviklet en stor mængde ældre sager, men er endnu ikke i mål. Jeg følger derfor udviklingen på området meget tæt både gennem min løbende dialog med bestyrelsen for AES og gennem ministeriets løbende tilsyn. Jeg vil også fremadrettet orientere Beskæftigelsesudvalget om udviklingen i sagsbehandlingstiderne.

Derudover har jeg en klar ambition om at modernisere arbejdsskadesystemet, så det understøtter en hurtigere og mere enkel sagsbehandling bl.a. med det formål at nedbringe sagsbehandlingstiden. En større reform af området er dog et meget omfattende arbejde og kan ikke nås i denne regeringsperiode, hvilket jeg har orienteret Beskæftigelsesudvalget om (se vedlagte brev).

Vores arbejdsmiljø og arbejdsskadesystem hænger sammen, og jeg er startet med arbejdsmiljøet. Vi har haft et ekspertudvalg til at gentænke hele arbejdsmiljøindsat-

sen, og vi er nu i gang med de politiske drøftelser om en ny indsats på området. Jeg ser meget frem til de videre forhandlinger, fordi der er brug for en gentænkning af indsatsen.

Samtidig kan jeg oplyse, at jeg i indeværende folketingssamling fremsætter et lovforslag om ændring af arbejdsskadeområdet, hvor der er et konkret behov for at rette op på konsekvenserne af en Højesteretsdom fra 2013. Dommen har medført et stort fald i, hvor mange der kan få deres arbejdsskade anerkendt, idet arbejdsulykker efter dommen kun kan anerkendes, hvis den er behandlingskrævende eller har varige følger, der giver ret til godtgørelse eller erstatning. Det skal lovforslaget rette op på bl.a. ved at øge muligheden for, at flere arbejdsulykker kan anerkendes som arbejdsskader. Forslaget forventes også at understøtte hurtigere afgørelser i arbejdsskadesystemet.

Afslutningsvist kan jeg fortælle, at der også arbejdes på en ny sygdomsklassifikation i World Health Organisation (WHO), som forventes vedtaget i 2019. Det er et arbejde, som jeg følger tæt, da det er afgørende, at behandlingen af arbejdsskadesager sker på baggrund af den nyeste viden og forskning. Som jeg også har skrevet til Folketingets Beskæftigelsesudvalg, er det min vurdering, at man bør afvente færdiggørelsen af WHO's arbejde med klassifikationerne, før man begynder forhandlinger om et nyt arbejdsskadesystem.

Venlig hilsen

Troels Lund Poulsen